

Bratia a sestry,

Pán Ježiš hovorí: „Ja som vínny kmeň“. V Evanjeliu podľa Jána takéto Ježišove prirovnania, ktoré sa začínajú rovnako slovami „Ja som...“, nachádzame viackrát. Napr. „Ja som cesta aj pravda aj život.“ alebo „Ja som dobrý pastier.“ Prirovnanie k vínnemu kmeňu je z nich posledné.

Môžeme povedať, že Ježišovým priamym poslucháčom bolo toto prirovnanie veľmi blízke. Vinice existovali v Kanaáne, teda v zaslúbenej zemi, ešte pred príchodom Izraelcov. Vínná réva má veľmi starý pôvod. V Biblii sa vínná réva či rovno vinica spomína veľmi často. Hrozno sa v tej dobe prijímalo hlavne v podobe vína, ale aj v podobe hrozienských platiek. Sušené hrozienka sa v biblických krajinách bežne jedli už od najstarších dôb. Vínná réva symbolizovala prosperitu a mier. Aj Boží ľud je prirovnaný k vínnej réve, ktorú Hospodín presadil z Egypta do Kanaánu. Vieme, že Boží ľud sa veľakrát previnil voči Bohu. V Biblii čítame o významných Božích nasledovníkoch, ako boli Abrahám, Mojžiš, Dávid, Jób a iní, ale ani o jednom z nich neplatí, že by bol dokonalý, že by sa nikdy nedopustil ničoho zlého.

Prorok Izaiáš to vyjadril takto: *Lebo vinicou Hospodina mocností je dom Izraela a mužovia judskí sú jeho pôvabnou výsadbou. On čakal na právo, a tu, hľa, prelievanie krvi, na spravodlivosť, a tu, hľa, volanie o pomoc.* (Iz 5, 7) Sú to slová Božieho súdu. Boží ľud nepočúva Hospodina a skôr ako vínnej réve sa podobá bodliaku. V knihe Izaiáš sa na inom mieste píše aj o nádeji. V známej 53. kapitole je reč o prútiku, ktorý vzíde a prinesie záchranu. *Vyrástol pred nami ako výhonok a ako koreň z vyprahnutej zeme.* (Iz 53, 2) Je to zaslúbenie o Spasiteľovi. Ježiš Kristus je pravý vínny kmeň. Prišiel na zem, aby sme skrze Neho mali život večný. V celej Biblii čítame iba o jednom jedinom človeku, ktorý bol bez viny. Na Pánovej vinici vzišla iba jedna réva, ktorá bola dokonalá, a ktorá je základom pre ratolesti.

Pod ratolestami sa myslia Ježišovi nasledovníci, medzi ktorých sa počítame aj my. Je iba jeden základ pre naše spasenie a to je Ježiš Kristus. Ak sme svoju vieru postavili na Ježišovi, staviame na pevnej skale, ktorou nič neotrasie. Tak ako sú pre dom potrebné základy, pre nové výhonky je potrebný pevný kmeň a hlboké korene. Výhonky, ktoré nie sú priamo spojené s kmeňom, vyschýňajú a sú spálené. Výhonok sa môže riadne vyvíjať a časom aj prinášať ovocie, len ak je na kmeni.

V celom kázňovom texte sa viackrát opakuje motív zostávania. Pán Ježiš hovorí: *Zostaňte vo mne a ja vo vás.* Celkovo sa tam sloveso „zostávať“ opakuje až šesťkrát.

Pre existenciu výhonku je rozhodujúce to, či zostane na kmeni. Ak nie je na kmeni,

neprináša ovocie, nie je z neho žiadny ošoh a je spálený. Pre výhonok je prirodzené a správne, že má prinášať nové plody. Môže byť odrezaný, môže sa ocitnúť mimo, ale to nie je to, čo bolo jeho prvotnou, základnou a dôležitou funkciou. Veríme, že Boh je pôvodca života. Len z Božej milosti vzniká nový život a Boh chce človeka viesť. Naša vlastná vôľa však môže spôsobiť to, že si radšej zvolíme byť tou suchou ratolesťou. Je to vzácna milosť, že sme schopní čerpať z toho nehynúceho zdroja. Byť v Kristovi je výsadou. Je to cesta záchrany.

To vzájomné prepojenie je veľmi dôležité. Premýšľajme spoločne nad tým, čo to znamená zostať v Kristovi. V prvom rade to znamená počúvať a zachovávať Božie slovo. Zostaneme v Kristovi jedine tak, že prijmemo Jeho vôľu. Veriť neznamená iba povedať, že verím v Krista. Veriť v Ježiša znamená nasledovať Ho. Viera má formovať naše postoje a naše vyjadrovanie. Má vytvárať naše hodnoty a ukazovať na jediný zdroj spasenia a na cieľ, ktorým je kráľovstvo nebeské. Keď zostaneme v Kristovi, budeme prinášať ovocie. Prorok Izaiáš tiež napísal toto zaslúbenie: *V budúcnosti Jákob zapustí korene, Izrael vypučí a rozkvitne a celý svet bude plný ich ovocia.* (Iz 27, 6) Keď budeme prinášať ovocie, bude oslávený Boh.

Teraz si ešte povedzme, čo je tým ovocím. Strom je možné poznať po ovocí a rovnako sa dá posúdiť aj život každého z nás. Aké sú výsledky našej námahy? Za čím sa ženieme? Čo sú naše životné priority? Žijeme podľa Božieho slova? Chceme sa vzdávať toho, čo máme radi v prospech toho, čo žiada Božie slovo? Vieme sa obetovať pre druhého?

Ovocný strom je výborný príklad nesebeckého dávania. Keď strom prinesie ovocie, oberú ho ľudia. Strom neprináša ovocie pre vlastnú potrebu a spotrebu. Aj to naše ovocie má byť na všeobecný úžitok. Ovocie našich životov má byť v prvom rade oslavou Boha. Žijeme podľa Božieho slova, pretože sme uverili, že Boh je naša záchrana a vedie nás k tomu, čo je pre nás dobré. Božie slovo nás vedie k tomu, aby sme nežili len sebecky pre seba, ale zaujímali sa o druhých. Výhonky, ktoré vyrastajú z kmeňa, prinášajú ovocie. Rovnako my, vychádzajúc z jedného základu, ktorým je Ježiš Kristus, naplňajme Jeho slovo v tomto svete vo svojich životoch. Apoštol Pavol píše konkrétne o ovocí, ktoré z Božej milosti sme schopní prinášať, sú to: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť. (Gal 5, 22-23) Nech je na nás viditeľné, že patríme Bohu. Zostávajme v Kristovi. Nech je skrze ovocie našich životov jednak oslávený Boh a jednak nech to ovocie je na ošoh blížnym. Amen.

*Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Ozeášovi v 14. k.:*

„Vezmite so sebou slová ľútosti a obráťte sa k Hospodinovi. Povedzte Mu: Odpusť nám všetky viny, prijmi, čo je dobré, my chceme splácať ovocím svojich perí.“

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.